

KERSTBOODSCHAP NATIONAAL VOORZITTER GUIDO CALLAERTS

“Solidariteit en doorschakelen: dat is in onderwijs op dit ogenblik méér dan ooit nodig”

Met Kerstmis wensen we elkaar vrede toe. Een wens die vorig jaar misschien wat in het ijlde klonk, maar die nu heel tastbaar en concreet is. Wie hield dit voor mogelijk? De gebeurtenissen aan onze grenzen – we maken tenslotte deel uit van het eengemaakte Europa – houden ons allen in de ban. Geen uur gaat voorbij of we worden ermee geconfronteerd. Deconnectie is echter niet aan de orde. Hiervan kunnen en mogen we ons niet loskoppelen. Onze solidariteit wordt op de proef gesteld. Dit keer helpen we mensen in nood die gewend zijn aan een levenswijze als de onze. Met bed, bad en brood kon je wel starten, maar snel doorschakelen was noodzakelijk.

Solidariteit en doorschakelen: dat is wat in onderwijs op dit ogenblik ook méér dan ooit nodig is. Onze beroepen liggen onder vuur. Beroepen? Ik ga me niet wagen aan een opsomming, want dan worden er toch enkele niet genoemd. Onze jobs liggen onder een niet-aflatend spervuur vanuit verschillende hoeken. Enkele kleinere groepen leden ondertussen al onder een zwaar beleg. Meest recent kwamen de leerondersteuners aan de beurt.

Het is hoog tijd dat onze solidariteit doorschakelt en een einde maakt aan deze verdeel-en-heerstactiek. Het beleg van de grootste groep, de collega's die in basis- en secundair onderwijs aan de slag zijn, wordt al geruime tijd grondig voorbereid. Als het ooit aanvangt, dan zal de roep naar solidariteit nog luider klinken, omdat die groep met velen is.

Wanneer ik schrijf dat ik me niet aan een opsomming van beroepen waag, omdat ik misschien een groep niet zou noemen, dan gebruik ik het werkwoord 'vergeten' met opzet niet. Want dat is nu net waar COC voor staat: niemand wordt vergeten. Het maakt onze opdracht er niet eenvoudiger op, maar we mogen en moeten er wel fier op zijn.

Daarom doe ik hier een oproep naar solidariteit 2.0. Kijk rond je in je school, centrum, academie of instelling en stel vast dat iedere collega zijn opdracht heeft en iedere functie haar nut. Dat ze het allemaal waard zijn om op jouw solidariteit te mogen rekenen.

Wil je je solidariteit een boosterprik geven, dan krijg je in het voorjaar een uitstekende gelegenheid daartoe. Je kan dan namelijk actief deelnemen aan de syndicale verkiezingen. Dat kan door je vertegenwoordigers te kiezen, maar nog beter is er zelf één te willen worden of blijven. Stel je kandidaat als vakbondsafgevaardigde en word die helpende hand voor je collega's. COC zorgt voor ondersteuning en vorming. De syndicale verkiezingen leiden ook tot een vernieuwde samenstelling van de provinciale, sectorale en nationale besturen voor de volgende vier jaar. Neem de handschoen op en geef mee vorm aan het gelaat van COC. Zorg er mee voor dat COC onze beroepscentrale blijft waar "laat niemand achter" geen holle woorden zijn.

In Brandpunt 3 van november vond je al veel informatie over de syndicale verkiezingen en ook in dit en de volgende nummers zal je op de hoogte gehouden worden van het verloop van deze voor COC belangrijke verkiezingen.

Het einde van deze kerstboodschap nadert. De pen moet stilaan neergelegd worden, maar eerst wil ik aan ieder die dit leest een warme boodschap meegeven. Hopelijk ervaarde je recent nog een gevoel van appreciatie en erkenning. Hoe zeldzaam of hoe frequent je dat meemaakte, speelt geen rol. Ongetwijfeld kun je je het warme gevoel dat je toen had nog herinneren. Sta er bij stil dat elke keer als je zelf iemand een schouderklopje, complimentje of bedankje geeft, je die collega dan ook dat warme gevoel bezorgt. Als we dat met zijn allen de hele winter volhouden, dan houden we het warm. Tegen de zomer zijn we dat dan gewend en in de zon en het licht gaat dat nog gemakkelijker. Van licht gesproken: Kerstmis ligt niet voor niks vier dagen na de winterwende.

Zalige kerst en gelukkig nieuwjaar voor ieder van jullie!

Guido Callaerts
Nationaal voorzitter

